

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

I. De paruulis qui in captiuitatem deuenerint, & baptismum non
reminiscuntur se consecutos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

neceſſe eſt nunc latius ſcribere, cum iam per ſupradictos ſufficientes epiſtolas miſerimus, quibus abundantiffime omnis catholica fraternitas inſtruatur. Diuinæ erit virtutis & gratiæ, vt Dei filius, qui naturam humani generis ſuam fecit, amplius quam videmus, aut ſapimus, magnum pietatis ſuæ aſſerat ſacramentum, quod impia temeritas ſibi quidem fraudauit, ſed rectis cordibus non potuit. Data Idibus Septembris, Valentiniano & Auieno viris clariffimis conſulibus.

EPISTOLA XXXVII.

LEONIS PAPÆ I.

AD LEONEM RAVENNATEM EPISCOPVM.

De his, qui de captiuitate redeuntes, incertum habent vtrum ante captiuitatem baptiſma conſecuti ſint.

- I. *De paruulis qui in captiuitate deuenierint, & baptiſmum non reminiſcuntur ſe conſecutos.* II. *Vt ab hereticis baptizatus, per impositionem manus Spiritum ſanctum accipiat.*

Leo epiſcopus, Leoni epiſcopo Rauennati ſalutem.

Anno Chriſti 453. qui fuit annus pontificatus S. Leonis II. ſcripta fuit hæc epiſtola & 4. ſequentes.

FREQVENTER quidem in diuerſarum ambiguo quaſtionum titubantia fratrum corda, Spiritu Dei inſtruite, ſolidauimus, reſponſionis formam vel ex ſanctarum ſcripturarum diſciplinis, vel ex patrum regulis colligentes. Sed nuper in Synodo nouum & inauditum antea genus conſultationis exortum eſt.

I.

Nam quorundam fratrum ſuggeſtione comperimus, aliquos captiuorum ad ſedes ſuas, libertatemque redeuntes, qui ſcilicet in captiuitatem illa ætate peruenerint, quæ nullius rei firmam poterat habere notitiam, remedium quidem implorare baptiſmi: ſed vtrum eiufdem myſterii ante ſacramenta perceperint, infantia inſcientia non poſſe ſe reminiſci: & ideo ſub hoc latentis recordationis incerto, animas ſuas in diſcrimen adduci, dum ſub ſpecie cautionis negatur hiſ gratia, quæ ideo non impenditur, quia putatur impenſa. Cum itaque tribuere talibus dominici

dominici sacramenta mysterii, non immerito quorundam fratrum formido dubitaret, in synodali (vt diximus) cœtu formam huiuscemodi consultationis accepimus, quam diligentius discuti, & pro vniuscuiusque sensu sollicita volumus ratione tractari, quo ad veritatem, adhibita cognitione multorum, certius peruenire possemus. Eadem ergo, quæ in sensum nostrum diuina inspiratione venerunt, frequens etiam fratrum firmavit assensio. In primis itaque providere debemus, ne, dum speciem quamdam cautionis tenemus, damnum regenerationis incidamus animarum. Quis enim ita sit suspicionibus suis deditus, vt verum esse definiat, quod omni manifestatione cessante, ex opinione ambigua suspicatur? Cum itaque baptizatum se nec ille recordetur, qui regenerationis est cupidus, nec alter attestari de eo possit, quod nesciat consecratum; nihil est in quo peccatum possit obrepere, cum in hac parte conscientia sua nec ille reus sit qui consecratur, nec ille qui consecrat. Scimus quidem inexpiabile esse facinus, quoties iuxta hæreticorum damnata a sanctis patribus instituta, cogitur aliquis lauacrum, quod regenerandis semel tributum est, bis subire, apostolica reclamante doctrina, quæ nobis vnam prædicat in trinitate deitatem, vnam in fide confessionem, vnum in baptisate sacramentum. Sed in hoc nihil simile formidatur, quoniam non potest in iterationis crimen deuenire, quod factum esse omnino nescitur. Atque ideo, quoties persona talis inciderit, sollicita primum examinatione discutite, & longo tempore, nisi forte supremus finis immineat, indagate, vtrum nemo sit penitus qui testimonio suo iuuare possit ignorantiam nescientis. Et cum constiterit hunc, qui baptismatis indiget sacramento, sola inaniter suspitione prohiberi, accedat intrepidus ad consequendam gratiam, cuius in se nullum scit esse vestigium. Nec vereamur huic salutis ianuam aperire, quam nunquam ante docetur ingressus.

II.

Quod si ab hæreticis baptizatum quempiam fuisse constiterit, erga hunc nullatenus sacramentum regenerationis iteretur: sed hoc tantum, quod ibi defuit, conferratur, vt per episcopalem manus impositionem virtutem

Concil. Tom. 7.

M